

သျှမ်းမောမြေကလွမ်းတေးအလင်္ကာ

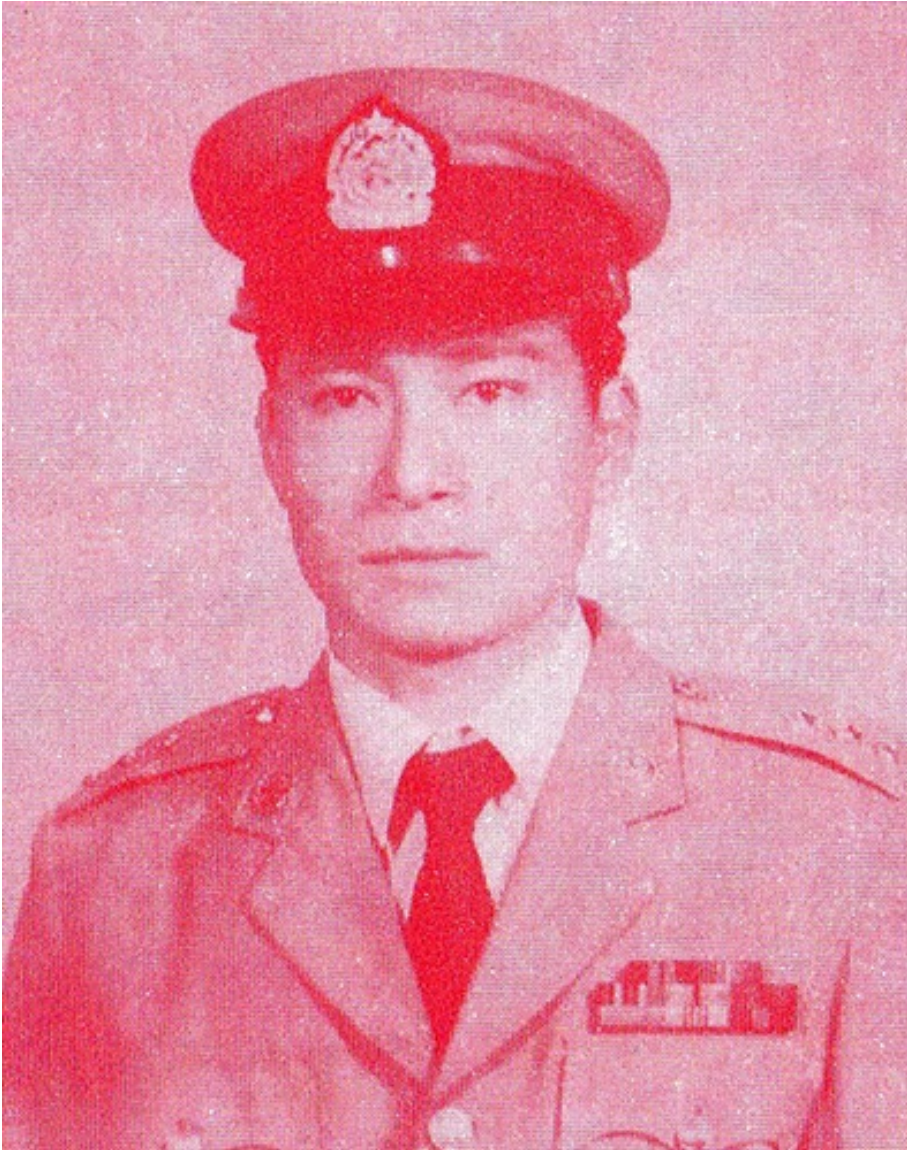

စစ်သားဘဝအမှတ်တရ

ရသဝတ္ထုများ

ပျင်ဒူဝါ

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

အမည်ရင်းမှာ ဦးဇော်ဝင်းစိုး ဖြစ်ပါသည်။ (၉-၇-၁၉၆၅)နေ့တွင် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ မဲဇလီကျေးရွာအုပ်စု၊ လယ်မရွာတွင် အဘ ဦးစိုးအောင်၊ အမိ ဒေါ်အေးမေတို့မှ ဖွားမြင်ပါသည်။ (အ-မ-က)လယ်၊ (အ-လ-က)မဲဇလီ၊ (အ-ထ-က)ပွင့်ဖြူ၊ (အ-ထ-က) စလင်းတို့တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး မန္တလေး အဝေးသင်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့၊ (မြန်မာစာ)ရရှိခဲ့ပါသည်။ (၁၉၈၄)ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ရှမ်းပြည်နယ်ရွှေညောင်၊ ကလော၊ တောင်ကြီး၊ ကချင်ပြည်နယ် မြစ်ကြီးနား၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းမုံရွာမြို့နှင့် ရန်ကုန်မြို့တို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ (၁၁-၂-၁၉၈၆)နေ့တွင် ပွင့်ဖြူမြို့နေ အဘဦးလှသောင်း၊ အမိဒေါ်အုံကြည်တို့သမီး ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း (အလယ်တန်းပြ)နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီး မောင်ကောင်းထက်ဦး၊ မောင်ကောင်းမြတ်သော်၊ မောင်ကောင်းမြတ်မော် သား(၃)ဦး ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

(၂၀၀၇)ခုနှစ် မတ်လတွင် တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီး အမှတ်(၁) လျှပ်စစ်စွမ်းအားဝန်ကြီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ယနေ့အထိဖြစ်ပါသည်။ (၂၀၀၇)ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် ဂန္တီရမဂ္ဂဇင်းတွင် "မြစ်ကြီးနား-ဆွမ်ပရာဘွမ် ကားလမ်းပေါ်မှ တစ္ဆေကားများ" ဆောင်းပါးဖြင့် စာပေနယ်သို့ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဂန္တီရမဂ္ဂဇင်း၊ စစ်တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း၊ အနောက်မြောက်တိုင်းစစ်ဌာန ချုပ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း၊ လျှပ်စစ်စွမ်းအားဝန်ကြီးဌာနနှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း၊ ငမိုးရိပ်မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဝတ္ထုတို၊ ဆောင်းပါးများ၊ စုစုပေါင်း ပုဒ်ရေ (၇၀)ခန့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ နေပြည်တော် ဇေယျသီရိမြို့နယ်၊ ဗလသိဒ္ဓိရပ်ကွက်၊ တိုက်

အမှတ်(၂၂၀၆)၊ အခန်း(၀၁)တွင် မိသားစုနှင့် အတူနေထိုင်ရင်း စာပေ
ရေးရာများကို လေ့လာဖတ်ရှုရေးသားခြင်းဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျ
က် ရှိပါသည်။ ။

*

အမျိုးသားစာပေဆုရ စလင်းဘုန်းကျော်၏ အမှာ စာ

စာရေးဆရာ ဖျင်ဒူဝါက သူ၏ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် "သျှမ်းမောမြေ ကလွမ်းတေးအလင်္ကာနှင့် စစ်သားဘဝအမှတ် တရရသဝတ္ထုများ" စာအုပ်အတွက် အမှာ စာရေးသား ချီးမြှင့်ပေးပါရန် ဖုန်းဆက်လာသည်။ အွန်လိုင်းခေတ်ဆိုတော့ အွန်လိုင်းမှ လည်း တောင်းဆိုလာသည်။ စာမူကြမ်း တစ်ထုပ်ကြီးကို ဆရာမြေလတ်ထင်ကျော်မိုးကိုယ်တိုင် မိမိအိမ်အရောက် ပို့ပေးလာသည်။ အမှာ စာရေးသားပေးပါရန်ပေါ့။

တကယ်တော့ သူနှင့် ကျွန်တော်က စာပေသမားချင်းတူတာတော့ မှန်သည်။ သူက ဝတ္ထုတိုလိုင်း၊ ဆောင်းပါးလိုင်း၊ စကား ပြေသမား။ ကျွန်တော်က ကဗျာသမားသက်သက်၊ ဝတ္ထု ဆောင်းပါးရေးခဲ့လှသည်။ ပြီးတော့ သူက နေပြည်တော်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ဆဲ ဝန်ကြီးဌာနမှ အရာရှိတစ်ဦး။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်မှာ အခြေချနေထိုင်သော အငြိမ်းစာ ဝန်ထမ်း သည် လို မတူညီကွာဟချက်တွေ ရှိပါလျက် ကျွန်တော့်အား အမှာ စာ ရေးသားချီးမြှင့်ပေးပါရန် တောင်းဆိုလာသည် မှာ ထူးဆန်းနေသည်။

သေချာစေ့ငှ စဉ်းစားပြန်တော့လည်း သူနှင့် ကျွန်တော်မှာ တူညီမှုတွေက ရှိနေပြန်သေးသည်။ တပ်မတော်သား ခြေလျင်စစ်သားဘဝဖြင့် နိုင်ငံအနှံ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသူတွေ၊ အဓိက အချက်က ဇာတိမြေ

တူ စလင်းနယ်သားတွေ။ စလင်းမြို့ အထက်တန်းကျောင်းမှာ ရှေ့နောက် ပညာသင်ကြားခဲ့သူတွေ၊ ကျေးလက်လယ်သမားမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသည့် ကျေးတောသား စာပေဝါသနာရှင်တွေ၊ သည် အချက်တွေ နှင့် ပင် မောင်မင်းကြီးသားက 'ကျွန်တော့်ကို အမှာ စာရေးသားပေးပါရန် တောင်းဆိုလာတာဖြစ်မယ်'ဟု ယူဆသော်ရကောင်းပေ၏။

သူ၏ ဝတ္ထုများ သည် တကယ့်စစ်မြေပြင်ကိုယ်တွေ့ဝတ္ထုများ ဖြစ်၏ ။ သူလို စစ်မြေပြင်အတွေ့အကြုံရှိ စစ်သားတွေ များ ပြားစွာရှိသည့် တပ်မတော်မှာ သူလို မိမိအတွေ့အကြုံများကို စာဖတ်သူသို့ မျှဝေဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် တပ်မတော်သား စာပေသမားမျိုးကား ရှားပါးလှပေသည် ။ သူလို စာရေးဆရာတွေ များ ပြားလှပါ၏။ သူလို စစ်မြေပြင်အတွေ့အကြုံရှိ ဒေသန္တရဗဟု သုတ ကြွယ်ဝသူ စာရေးဆရာကလည်း ရှားပါးနေပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဖျင်ဒူဝါသည် စစ်မြေပြင်အတွေ့အကြုံများကို ရသဆန်ဆန် ဝတ္ထုများ ဖြင့် စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသော ရှားပါးစစ်သား စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဟု ဆိုပါလျှင် မှားအံ့မထင်ပါ။

သူ၏ စစ်မြေပြင်ဒေသအတွေ့အကြုံများမှာ မြန်မာပြည်၏ ဝေးလံခေါင်ဖျား တိုင်းရင်းသားတို့ ၏ ဒေသဆိုင်ရာအကြောင်းအရာ ဓလေ့ရိုးရာ၊ ယဉ်ကျေးမှုပုံရိပ်များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည် ။ ရောက်လေရာဒေသတွင် အမှတ်တမဲ့မနေ ရှာဖွေစူးစမ်းလေ့လာလိုစိတ်ဖြင့် ဒေသန္တရဆိုင်ရာ အချက် အလက်များကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခြင်းသည် ထိုဒေသသို့ မရောက်ဖူး သူများ ၊ လေ့လာ လိုသူများ အတွက် တကယ်အဖိုးထိုက်တန်သော ဗဟု သုတ ဟင်းလေးအိုးကြီးသဖွယ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သည် အချက်ကပင် ဖျင်ဒူဝါ သည် မိမိ၏ အတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတနှင့် ခံစားမှုရသတို့ ကို စာဖတ်သူသို့ မျှဝေခံစားသုတပွားလိုသော စာရေးဆရာကောင်းတို့ ၏ စေတနာကောင်းများ ကိန်းအောင်းနေသည့် လူငယ်စာရေးဆရာ

တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံနေပေသည်။ ။

သူ၏ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ သည် သူ၏ ဘဝပုံရိပ်ကောက်ကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။ (၁၉၉၅)ခုနှစ်ဝန်းကျင် ကျွန်တော် တောင်ကြီးအရှေ့ပိုင်းတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ကျွန်တော့်ရုံးခန်း သို့ လာရောက်တွေ့ဆုံခဲ့သည့် ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် အရပ်မြင့်မြင့် မိမိဇာတိ စလင်းနယ်မှ အရာရှိငယ်တစ်ယောက်။ သူသည် နောင်တွင် ဖျင်ဒူဝါ အမည်ဖြင့် စာပေလောကသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာမည့် "တပ်မတော် သား စာဆိုစစ်သည်" တစ်ယောက် ဖြစ်လာမည်ဟု လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က စာပေလောကသို့ ကဗျာဖြင့် ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ ရုန်းကန်ထိုးဖောက်ခဲ့ရသူ။ ကျားကျားလျားလျား စစ်သားဘဝမှာ "အနုအရွယ်ကဗျာဆရာလား"ဟူသော စကားလုံး ဝါးဆစ်ပိုင်းတို့ ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ၏ အနုပညာချစ်စိတ် ဂုတ်ပိုးကို အကြိမ်ကြိမ် ဆစ်ပိုင်းရိုက်ချိုး ခံခဲ့ရဖူးပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် စာပေအနုပညာကို ချစ်သောစိတ်ဖြင့် မိမိတို့ ၏ မူလတာဝန်ကို မလစ်ဟင်းစေရဘဲ အပြစ်ကင်းစွာ ရိုးသားစွာ ရှင်သန် ခဲ့ရသူများ သာ။ ဆရာကြီးအောင်သင်း ပြောလေ့ရှိသော စကားထဲ ကအတိုင်း အပြစ်ကင်းစွာ ချစ်ဖွယ်ကောင်းသော "စာရူးပေရူး"ကာလများ ။

ထို့ကြောင့် မိမိကဲ့သို့ စာပေအနုပညာကို ချစ်တတ်သော ညီငယ်ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာများကို ဆုံတွေ့တိုင်း ကျွန်တော် ကြည်နူးရ၏ ၊ ပီတိဖြစ်ရ၏။ စာပေအကြောင်း ပြောဆိုရသည် မှာ မမောနိုင်မပန်းနိုင် တတ်နိုင်သည့် ဘက်က အားပေးကူညီ၏။ အပြန်အလှန် ရိုင်းပင်းကူညီကြစေ။

သူ၏ ဝတ္ထုများ သည် ကျွန်တော်အထက်က တင်ပြခဲ့သလို အခြားအ

ရပ်သား စာရေးဆရာများ မတွေ့ကြုံနိုင်သည့် စစ်မြေပြင် အတွေ့ အကြုံများကို အခြေခံ၍ ရေးဖွဲ့ထားခြင်းက ထူးခြားနေသည် ။ သူသည် ဂမ္ဘီရဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို အားသန်သူဖြစ်ကြောင်း သူ၏ ဝတ္ထုအချို့က ဖော်ပြ နေသည် ။

ပထမဆုံးဝတ္ထု ပဟေဠိဝတ်ရုံ လွမ်းခြုံထားသည့် လွယ်ပီကိုလာ... ကျိုင်းတုံ-မိုင်းဆတ်ဒေသ စစ်ဆင်ရေးကို အခြေခံဖွဲ့ဆိုထားသည် ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်များက တစ်ရွာလုံး တောင်ပြို ကျ မြေကြီးဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သော ကိုးအိမ်စုရွာကလေး၊ ဗိုလ်ကြီး စည်သူတို့ စစ်သည် များ နှင့် ကာလတစ်ခု တွင် ဆုံစည်းခဲ့ရသော ရွာကလေး၊ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်များက လွယ်ပီကိုလာ တောင်ကြီး ၏ ဂမ္ဘီရဆန်သော ပဟေဠိများ ထဲက တစ်ခုသောအကြောင်း အရာပင်ဖြစ်ပေသည် ။

စွဲလမ်းမှု၏ အခြားမဲ့၌ ... ဖြင့် စာဖတ်သူကို ကချင်ပြည်နယ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြန်သည် ။ မိုးမောက်-ဗန်းမော်ဒေသ၊ နယ်စပ်ဒေသ လူငယ်လေးများ ဘဝ ရပ်တည်ရေးအတွက် ရုန်းကန်ရပုံ၊ ငြိမ်းချမ်းစဉ်ကာလ ပုံရိပ်များ နှလုံးသားရေးရာ ဆွတ်ပျံ့လွမ်းမောဖွယ် ခြယ်မှုန်းထားသည် ။ ကချင်မြန်မာတိုင်းရင်းသား ချစ်ကြည်ရေးပုံရိပ်များက သည် ဝတ္ထုလေးထဲမှာ ထင်ဟပ်နေသည် ။

ကံကောင်းလို့ မသေ သံချောင်းတို့ အဖေ... ဝတ္ထုကလေး တပ်မတော်သားတို့ ၏ ကြည်နူးစရာ ဆွတ်ပျံ့လွမ်းမောစရာ ချစ်စရာ ပုံရိပ်များ ၊ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ရပ်စောက်မြို့နယ်၊ အင်တော ကျောက်ဂူ ဒေသအထိ စာဖတ်သူကို ညှို့ငင်ဆွဲခေါ်သွားပြန်သေး၏။ စစ်ဆင်ရေး ဒေသများတွင် ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်အချက်များ စွာရှိသည် ။ ဒေသ၏ ထုံးတမ်းစေလ့၊ ရိုးရာအစဉ်အလာများကို ဖီဆန်မှုမပြုစကောင်း။ နယ်မြေ ဆိုင်ရာ

ရှေ့မီနောက်မီများ ၏ သတိပေး အမှာ စကားများ ပစ်ပယ်ခြင်း မပြုရာ။

ဇောက်ထိုးနဲ့ မိုးမျှော်... ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း လွယ်လင်လဲချား ဒေသရောက်ပြန်လေပြီ။ စစ်ဆင်ရေးဒေသများ တွင် ရွာပျက်စေတီပျက် များ တွေ့ရလေ့ရှိရာ ဘုရားပစ္စည်း ဌာပနာပစ္စည်းကို မသိ၍ ဖြစ်စေ သိ လျက် ဖြစ်စေယူမိပါက မရှုမလှ ဒုက္ခတွေ့ရတတ်ပုံကို တင်ပြထားသည် ။ စစ်မြေ ပြင်အတွေ့အကြုံများ ထဲမှ သင်ခန်းစာယူစရာတွေက တစ်ပုံ တစ်ပင်။

အကျည်းတန်မိုးတစ်နေ့... မန္တလေး-မြစ်ကြီးနားရထား လမ်းချော် တိမ်းမှောက်မှု၊ ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို ဖတ်ရှုရသည် ။

ယမ်းဘီလူးအောင်စည်... မဏိပူရမြစ်ထဲမှ ကြီးမားသောလှပ သော ဂမ္ဘီရဆန်သော ငါးကြီးများကို ယမ်းဖောက်ခွဲ ဖမ်းဆီးရန် ကြံစည် မိသဖြင့် လက်ပြတ်ကြီးဘဝ ရောက်ခဲ့ရသော ကျောက်ဖောက်လုပ်သားကြီး အကြောင်း။

ရုပ်ဆိုးညီနောင်နှင့် သားနှစ်ယောက်... သစ်ပင်ခုတ်မိ၍ သားတွေ လက်ကျိုးရပုံ၊ မမြင်နိုင်သော ရုက္ခန္ဓာယိုဝင် ပရလောကနှင့် လူသားတို့ ဆက်နွယ်မှု၊ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို သင်ခန်းစာယူစရာ ရေးဖွဲ့ထားသည် ။

ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်တစ်ကွင်း၏ ရာဇဝင်... ဖားကန့် ဒေသတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အမှတ်မထင်ကူညီခဲ့ဖူးသူ တစ်ဦးက ကျေးဇူးဆပ် သွားပုံ၊ မိဘကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ရေးဖွဲ့ထား သည် မှာ စေတနာမှန်သော ကံတရားကို ပီပြင်စွာဖော်ကျူးနိုင်ပေသည် ။

သျှမ်းမောမြေက လွမ်းတေးအလင်္ကာ... သည် ဝတ္ထုကတော့ ရုပ်ရှင် ဇာတ်လမ်းပင် ရိုက်ဖို့ ပင်ကောင်းနေသေးတော့၊ စာရေးသူ၏ သိမ်မွေ့ န

ကံနဲသော နှလုံးသားရေးရာဖွဲ့ဆိုမှုများ ၊ စစ်ရေးနှင့် အချစ်ရေး ရောယှက် နေသော ဘဝပုံရိပ်များ ၊ တိုင်းရင်းသားတို့ ၏ ရိုးသားဖြူစင်သောဘဝများ သောင်းကျန်သူရှိနေ သရွေ့ နယ်မြေမအေးချမ်း၊ ဒေသမဖွံ့ဖြိုး မတိုးတက်နိုင် ပုံကို ကိုယ်တွေ့နှင့် ယှဉ်၍ ပြောင်မြောက်စွာ ဖွဲ့ဆိုထားသည် မှာ စာဖတ် သူကို ဆွတ်ပျံ့လွမ်းမော ရသစုံပေးဆက်နိုင်ပေသည် ။

ခွင့်လွှတ်ပါမခင်နှင်းဆီ... အမိန့်နှင့် တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်နေ ရသော စစ်သားတို့ ၏ ဘဝတွင် ကြင်နာတတ်သော၊ စာနာသနားတတ်သော နှလုံးသားတို့ ရှိနေသည် ကို လှစ်ပြထားသည် ။

စသည် စသည် ဝတ္ထုတိုလေးများက ကျွန်တော့်ကို တစ်ချိန်က ကိုယ်တိုင်ကျင်လည်လှုပ်ရှားခဲ့ရသော စစ်မြေပြင်သို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သွားတော့သည် ။ သူ၏ ဝတ္ထုများ အခြေခံဖြစ်တည်ရာဒေသများကို ကျွန်တော် ရောက်ဖူးခဲ့သည် ။ သူတွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများ ၊ သူ ကျင်လည်ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် တပ်မတော်သားဘဝများ ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ဖူးသည် ။ သူ၏ ရသပါသော ဂမ္ဘီရဆန်သော ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ကြည်နူး ဖွယ် ဝတ္ထုတိုလေးများကို ကျွန်တော်ခံစားလို့ ရသည် ။ ကိုယ်တိုင်အားထုတ် မရေးနိုင်သေးတာ၊ မရေးဖြစ်တာဘဲရှိသည် ။

ဖျင်ခူဝါ.... ကလောင်အမည်က ကချင်တိုင်းရင်းသား အကြီး အကဲအမည်၊ တကယ်တော့ သူသည် မြေလတ်ဒေသမှ ဗမာတိုင်းရင်းသား တပ်မတော်အရာရှိတစ်ဦးမျှသာ၊ သူရောက်ရှိ ဖြတ်သန်းကျင်လည်ခဲ့သော ဒေသများ အနက် သူနှလုံးသားကို သိမ်းကျုံးညှို့ငင်နိုင်စွမ်းသော ကချင်ဒေသ၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ကချင်လူမျိုးတို့ ကို မြတ်နိုးညွတ်နူးသောစိတ်ဖြင့် သည် ကလောင်ကို ယူငင်သုံးစွဲဟန်တူသည် ဟု စာရေးသူက မြင်သ

ည် ။ သူပိုသိပါ လိမ့်မည်။ ဂုဏ်ယူပါသည် ။

သူ၏ ဝတ္ထုများ သည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ကောင်း ဆန်နေ ပေလိမ့် မည်။ သို့သော် အားလုံးသည် သူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် များ ဖြစ်ကြောင်း သူ၏ ရိုးရှင်းလှသော ရေးဖွဲ့ဟန်များက ပြသ နေပါသည် ။

"ဝတ္ထုများ တသွင်သွင်စီးဆင်းနေကြပေသည် တဝေါဝေါအသံ မြည် ကာ စီးဆင်းနေကြသည် ။ အမှိုက်သရိုက်လည်း ပါ၊ ဖန်စမှန်စလည်း ပါ၊ ရွှေလည်း ပါ၊ ခဲလည်း ပါ၊ သောကောရောကော၊ သို့သော် အနည်းထို င် သွားသောအခါ ကြည်လင်၍ လာပေသည် " ဟု ဆရာကြီးဒဂုန်တာ ရာက ဖွင့်ဆိုခဲ့ဖူးသည် ။

ကျွန်တော်ကတော့ လှပသွဲ့ပျောင်းစွာ စီးဆင်းနေသည့် ဖျင်ဒူဝါ၏ ဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှု ရေအလျဉ်ကြောမှာ အလိုက်သင့် စီးမြောခဲ့ပါလေပြီ ။ သည် ဝတ္ထုများ ဖတ်ပြီး မေ့ပျောက်သယောင် ရှိခဲ့သောငြား မမေ့နိုင်သည့် စစ်မြေပြင်အတွေ့အကြုံပုံရိပ်များ ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် "နှလုံးသားပုံရိပ် အတိတ်ကြေးမုံ"ဇာတ်လမ်း များက ကျွန်တော်ကညစဉ် အိပ်မက်များ အဖြစ် ပြန်လည်သက်ဝင် လှုပ်ရှားလာပေဦးတော့မည်။

မေတ္တာဖြင့်...

စလင်းဘုန်းကျော်

၉-၉-၂၀၁၆

စာပေဗိမာန်စာတည်းမှူးချုပ်ဦးအောင်သန်း(မင်းခန့်ရွှေ) ၏
အမှာ စာ

ရုံးဖွင့်ရက်တစ်ရက်တွင် ဆရာမြေလတ်ထင်ကျော်မိုး ကျွန်တော့် ရုံး ခန်းသို့ရောက် လာပြီး ဆရာဖျင်ဒူဝါရေးသည့် "သျှမ်းမောမြေက လွမ်း တေးအလင်္ကာနှင့် စစ်သားဘဝအမှတ်တရ ရသဝတ္ထုများ "စာမူကို ကျွန် တော့်အား ပေးအပ်ရင်း "အလုပ်များ နေသည် ကို သိပါကြောင်း၊ သို့ သော် တပ်မတော်သားဘဝကို ထင်ဟပ်ရေးသားထားသည့် စာဆိုစစ် သ ည် တစ်ဦး၏ စာမူဖြစ်၍ တပ်မတော်သားတစ်ဖြစ်လဲ ကျွန်တော်က အမှာ စာရေးသားပေးရန် အကူအညီတောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း" ကျွန် တော် မငြင်းနိုင်အောင်ပြောကာ အမှာ စာရေးပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသ ည် ။

ဆရာဖျင်ဒူဝါဆိုသည် က ကျွန်တော်စစ်တက္ကသိုလ်တွင် တာဝန် ထ မ်းဆောင်စဉ်ကပင် စစ်တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူများ ရေးသားပေးပို့နေသည့် ကလောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ ကလောင်အမ ည် ထူးခြားသည့် အပြင် ကလောင်လည်း ထက်၍ မှတ်မှတ်ရရဖြစ်နေမိ သည် ။ တစ်ဖန် ဆရာမြေလတ်ထင်ကျော်မိုးကလည်း မငြင်းသာအောင် ပြောနေ၍ "အမှာ စာရေးပေးပါမည်"ဟု ကတိပေးလိုက်ပါသည် ။

သို့ဖြင့် "သျှမ်းမောမြေက လွမ်းတေးအလင်္ကာနှင့် စစ်သားဘဝ အမှ တ်တရ ရသဝတ္ထုများ "စာမူကို အချိန်ရခိုက် ပြီးသလောက်ဖတ်-ဖတ်

ထား၍ အမှာ စာရေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ရသည့် အချိန်လေးတွင် စတင် ဖတ်ရှုဖြစ်သည်။ ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းသဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ် ဆက်တိုက်ဖတ်ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုအားလုံးဖတ်ပြီးမှ သာ စာမူကို လက်မှ ချဖြစ်တော့သည်။

ဆရာစာမူတွင် "ပဟေဠိဝတ်ရုံ လွမ်းခြုံထားသည့် လွယ်ဝီကို လာ"၊ "စွဲလမ်းမှု၏ အခြားမဲ့၌"၊ "ကံကောင်းလို့ မသေ သံချောင်းတို့ အဖေ"၊ "ဇောက်ထိုးနဲ့ မိုးမျှော်"၊ "အကျဉ်းတန်မိုးတစ်နေ့"၊ "ယမ်းဘီလူးအောင်စည်"၊ "ရုပ်ဆိုးညီနောင်နှင့် သားနှစ်ယောက်"၊ "ကျောက်စိမ်းလက်စွပ်တစ်ကွင်း၏ ရာဇဝင်"၊ "သျှမ်းမောမြေက လွမ်းတေးအလင်္ကာ"၊ "ခွင့်လွှတ်ပါ မခင်နှင်းဆီ"၊ "အမှတ်တရ ညနေခင်း"၊ "စစ်သားဘဝ အမှတ်တရတစ်ခု"ဟူသော ရသဝတ္ထု (၁၂)ပုဒ် ပါဝင်ပါသည်။

ဆရာဝတ္ထုများမှာ ကိုယ်တွေ့ကို အခြေခံပြီး စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ရသမြောက်စွာ ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားသည် ကို သတိပြုမိသည်။ တပ်မတော်သားဘဝ ကျင်လည်ခဲ့ရသည့် နယ်မြေအခြေအနေများကို သာမန် စာဖတ်သူ ပြည်သူတစ်ဦးပင် ကွက်ကွက်ကင်းကင်း မြင်လာအောင် သရုပ်ဖော်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ စာရေးဆရာဝီဝီ အရာရာကို အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မနေဘဲ သတိပြုမှတ်သားပြီး နယ်မြေအခြေအနေနှင့် ဇာတ်ကောင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို တိကျခိုင်လုံစွာ ထည့်သွင်းရေးသားထားသဖြင့် ကာလဒေသ နောက်ခံဝန်းကျင် အားကောင်းသည့် အပြင် ဇာတ်ရုပ်များ ပီပြင်သည် မှာ ဆရာဝတ္ထုများ ၏ အားသာချက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓက (၃၁)ဘုံရှိကြောင်းနှင့် ပေတဝတ္ထုများကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရလောကသားများ ရှိနေသည် မှာ ယုံမှား ဖွယ်မရှိပါ။ ထို့ပြင် "ဗုဒ္ဓဝိသယ၊ ဘုရားတို့ အရာ၊ ဈာနဝိသယ၊

ဈာန် တရားအရာ၊ လောကဝိသယ၊ လောကအရာ၊ ကမ္မဝိပါက၊ ကံ၏ အကျိုး" ဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးကို ပုထုဇဉ်လောကီလူသား များ မကြံစည်အပ်ဟု စတုကအင်္ဂုတ္တိရှိတွင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ။

ဤသဘောတရားတို့ ကို ဆရာက "ပဟေဠိဝတ်ရုံ လွမ်းခြံထားသော လွယ်ပီကိုလာ"ဝတ္ထုနိဂုံးတွင် "မံသစက္ခ၊ ဉာဏစက္ခ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခ၊ စက္ခအမြင်(၃)မျိုးရှိကြောင်း မှတ်သားဖူးပါသည်။ ။ မံသစက္ခကို လူသားတိုင်းပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ။ ဉာဏစက္ခကို အတွေးအခေါ် ပညာရှင်တို့ ၌ တွေ့ရသည်။ ။ ဒိဗ္ဗစက္ခမှာ ကား အဘိညာဉ်တန်ခိုးရှိသူများ ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ များ သာ ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ။ စင်စစ် မံသစက္ခပိုင်ရှင် သာမန်လူများ အဖို့ အရာရာတိုင်းကို မြင်တွေ့နိုင်စွမ်းရှိသည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခပိုင်ရှင်များ သည် သာ မြင်တွေ့နိုင်စွမ်းရှိသည့် နက်နဲ လှသော အခြင်းအရာတို့ သည် သာမန်လူသားတို့ ၏ မံသစက္ခအမြင်တွင် ထင်ဟတ်လာတတ်ခြင်းသည် ကား အဖြေညှိရမည့် ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်ပါ သည်။ ။ မည်သို့ဆိုစေ လွယ်ပီကိုလာတောင်ကြီးကတော့ အမှန်ပင် ဂမ္ဘီရ ဆန်သော ပဟေဠိများ ၊ လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖြင့် ပြည့်နှက်လို့ နေပါသည်။ "ဟု လှပသေသပ်စွာ ရေးဖွဲ့ထားသည်။ ။

"စွဲလမ်းမှု၏ အခြားမဲ့၌ ၊ ကံကောင်းလို့ မသေ သံချောင်းတို့ အဖေ" စသော ဝတ္ထုတို့ တွင် လည်း ပရလောကအကြောင်း ရေးသားရာ၌ ယုံကြည်လွန်းခြင်းဟူသော အစွန်းနှင့် မယုံကြည်ဘဲ ပစ်ပယ်ခြင်းတည်းဟူသော အစွန်းတို့ မှ လွတ်အောင် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်တို့ သိမ်မွေ့စွာ ရေးဖွဲ့ထားသည် မှာ ဆရာ၏ ဝတ္ထုအတတ်ပညာ အားကောင်းပုံကို အကဲဖြတ် နိုင်ပေသည်။ ။

"အကျည်းတန်မိုးတစ်နေ့"တွင် လည်း တပ်မတော်သားတစ်ဦး တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ပုံကို ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းနှင့် ဆက်စပ်ကာ ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ ရသမြောက်စွာ ရေးဖွဲ့ထားသည်။ ။ "ကျောက်စိမ်းလက်စွပ် တစ်ကွင်း၏ ရာဇဝင်"တွင် သက်ရှိဘုရားဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်သော မိဘနှစ်ပါးကို ရိုသေပြုစုစောင့်ရှောက် အလုပ်အကျွေးပြုလျှင် ချမ်းသာသုခ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာပေး ရေးဖွဲ့ထားသည်။ ။ သို့သော် အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် သင်ခန်းစာပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဖတ်ပျော်အောင် ဝတ္ထုအတတ်ပညာဖြင့် ခြယ်မှုန်းရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်ပင်။

"အမှတ်တရညနေခင်း"တွင် မူ ဆရာဖျင်ဒူဝါ၏ သားအလတ် စစ်တက္ကသိုလ်ဗိုလ်လောင်းသင်တန်းအမှတ်စဉ်(၅၄)သို့ တက်ရောက်စဉ် ဒေါက်တင်ပွဲ(ဗိုလ်လောင်းအဆောင်အယောင်အပ်နှင်းပွဲ) အခမ်းအနားသို့ မိဘများ လာကြရာ၌ ဗိုလ်လောင်းများ နှင့် မိဘဆွေမျိုးသားချင်းတို့ တွေ့ဆုံ ကြပုံကို မြေးအတွားနှစ်ဦးအား အဓိက ဇာတ်ဆောင်ထား၍ ခံစားရေးဖွဲ့ ထားသည် ကို တွေ့ရမည်။ ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ ခံစားတတ်ရေးဖွဲ့ တင်ပြတတ်အောင် ဆရာလက်ရာမွန်တစ်ပုဒ်ဟု ညွှန်းဆိုချင်သည်။ ။

ဆရာဖျင်ဒူဝါသည် စာဆိုစစ်သည် ပီပီ တပ်မတော်သားများ ၏ ဘဝကိုအကွက်ဆိုက်သည့် အခါ အကွက်ကျကျထည့်သွင်းရေးဖွဲ့ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ။ ခံစစ်စခန်း တည်ဆောက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ "ကံကောင်း လို့ မသေ သံချောင်းတို့ အဖေ"ဝတ္ထုတွင် "စခန်းအား ကျားလှန်ထိုးထားသော ဝါးခြံစည်းရိုး (၃)ထပ်ကာရံထားပြီး ခြံစည်းရိုးတစ်ထပ်နှင့် တစ်ထပ်ကြား ဝါးချွန်များကို စိုက်ထားသည် ။ ခြံစည်းရိုးမှ ပေ(၂၀)ခန့်ခွာကာ (၁၀)ပေ ခန့်ကျယ်ဝန်းပြီး (၈)ပေခန့်နက်သော ကျုံးကို တူးနေဆဲဖြစ်သည်။ ။ ကျုံး အတွင်း ဝါးငြောင့်များကို စိုက်ထားသည်

။ ဗျူဟာမှူးက ဗိုလ်ကျော်နိုင်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို အမှတ်ပြည့်ပေသည် ။ စခန်းအတွင်း၌ ဘန်ကာ၊ ပစ်ကတုတ်၊ လက်နက်ကြီးပစ်ကျင်း၊ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်း၊ ခဲယမ်း သိုလှောင်ခန်း၊ အရန်ရေလှောင်ကန် စသည် တို့ ကို ခံစစ်ဥပဒေသ အခြေခံ စည်းမျဉ်းနှင့် အညီ ပြုလုပ်ထားသည် "ဟု လည်းကောင်း၊ "ဇောက်ထိုးနဲ့ မိုးမျှော်"ဝတ္ထုတွင် "ဗိုလ်ခင်မောင်မြင့်က ဧည့်တဲအတွင်း လက်နက်ကြီး ပစ်မှတ်၊ မှတ်ပုံတင်အသစ်ရေးဆွဲနေရာမှ လုပ်လက်စကိုဖြတ်ကာ အပြင် သို့ထွက်လာခဲ့သည် ။ ရဲဘော်တွေက ဝါးငြောင့်ချွန်သူချွန်၊ ထမင်းချက်သူ ချက်၊ ခြံစည်းရိုးပြင်သူပြင်နှင့် အလုပ်ထဲ ဈာန်ဝင်နေကြဆဲ။ ခံစစ်လုပ်ငန်း ဟူသည် မိမိစခန်းသို့ ရန်သူလာရောက်တိုက်ခိုက်မှ သာ ပြီးဆုံးသည် ဟူသော ဥပဒေသနှင့် အညီ လုပ်ဆဲလုပ်လတ္တံ့ လုပ်နေရဦးမည့် ခံစစ်လုပ်ငန်းများ အား မပြီးဆုံးသေးသော ပန်းချီကားတစ်ချပ်ဟု သာ ကဗျာဆန်ဆန် ကင်ပွန်းတပ်လိုက်ချင်တော့သည် "ဟု လည်းကောင်း ရေးဖွဲ့ထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။

ထို့ပြင် တပ်ရင်းဌာနတွင် တာဝန်ကျသော တာဝန်ကြပ်ကြီးတစ်ဦး၏ တာဝန်များကို "အကျည်းတန်မိုးတစ်နေ့"တွင် လည်းကောင်း၊ တပ်ရင်းဌာနချုပ်တွင် တပ်ရေးတပ်ထောက်တာဝန်ယူထားရသော အရာရှိ ငယ်တစ်ဦး၏ တာဝန်များကို "ရုပ်ဆိုးညီနောင်နှင့် သားနှစ်ယောက်" ဝတ္ထုတွင် လည်းကောင်း၊ ကျစ်လျစ်စွာ ရေးဖွဲ့ထားသည် ။ တပ်မတော်သားများ ရှေ့တန်းတွင် သာမက နောက်တန်း၌ ပါ အချိန်ပြည့် တာဝန်ထမ်းဆောင် ကြရပုံကို လေးစားဖွယ်ရာ သိမြင်နိုင်ပေသည် ။

တပ်မတော်သားများ သည် "ဘုရားဖက်တော့ အသက်ရှည် တရားဖက်တော့ အမျက်ပြေ၊ သံဃာဖက်တော့ အခက်ဝေ"ဆိုသည့် စကား နှင့် အညီ ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပုံ၊ ပြည်သူက မွေးဖွားလာ

သော ပြည်သူ့တပ်မတော်သားများ ဝီဝီ ပြည်သူ့ကို အလုပ်အကျွေးပြုပုံ၊
ရန်သူ့အမာခံ စံဖေကို နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ဝစွာ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်နိုင်
ပုံ စသည် တို့ကို "ခွင့်လွှတ်ပါ မခင်နှင်းဆီ"တွင် ထင်ရှားစွာတွေ့ရသည်
။ ကျန်သည့် ဝတ္ထုများမှာ လည်း ဆရာကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များကို အခြေခံ
ရေးဖွဲ့ ထားသဖြင့် ဇာတ်အိမ်ခိုင်မာပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိသည် ကို တွေ့ရသ
ည် ။

ဆရာဖျင်ဒူဝါ၏ ရသဝတ္ထု (၁၂)ပုဒ်မှာ ဒီဇြမ္မလောကတွင် ကြုံ
တွေ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည် များကို ဝတ္ထုအတတ်ပညာဖြင့် ရသမြောက်စွာ ရေး
ဖွဲ့ ထားခြင်းဖြစ်၍ စာရှုသူများကို ခံစားမှုတစ်စုံတစ်ရာ ပေးစွမ်းနိုင်မည်
ဟု ယုံကြည်ပါကြောင်း ညွှန်းဆိုလိုက်ရပေသည် ။

(မင်းခန့်ရွှေ)

ဦးအောင်သန်း

စာတည်းမှူးချုပ် စာပေဗိမာန်

*

စီစဉ်သူမြေလတ်ထင်ကျော်မိုး ၏ အမှာ စာ

စာရေးဆရာ ဖျင်ဒူဝါအား ဖျင်ဒူဝါဟူသောကလောင် အမည် မပေးမီ လွန်ခဲ့သော (၂၃)နှစ်ခန့်ကတည်းက ရင်းနှီးသိရှိခဲ့ပြီး ထိုအချိန် ကတည်းက ခွဲခွာခဲ့ရ၍ သူနှင့် ပြန်ဆုံတွေ့ရသည် မှာ လပိုင်းမျှသာ ရှိပါ သေးသည် ။

ဘဝဇာတ်ခုံ ငိုတစ်ဖုံနှင့် ရီတုံတစ်လှည့် မတည်မြဲခဲ့ကြသော ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှ ဇာတ်ကောင်များ ပီပီ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ကျရာဇာတ်ရုပ်ကို ကပြခဲ့ကြပြီး ယခုအခါ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြ ရသည် မှာ သူက တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူပြီး လျှပ်စစ်စွမ်းအားဝန်ကြီးဌာန ရေအား လျှပ်စစ် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရေး ဦးစီးဌာနတွင် ဦးစီးအရာရှိ ဖြစ်နေပြီး ဝါသနာအရ စာပေများ ရေးသားကာ ဖျင်ဒူဝါဟူသောကလောင် တစ်ချောင်းကို စွဲမြဲစွာကိုင်၍ စာရေးဖို့ အတွက် ထမင်းစားနေသူဖြစ်ကာ စာရေးသူမှာ ကား တပ်ကြပ်ကြီးအဆင့်ဖြင့် အငြိမ်းစားယူပြီး မြေလတ် ထင်ကျော်မိုးဟူသော ကလောင်အမည်အပြင် အခြားကလောင်ခွဲ(၅)မျိုးဖြင့် ထမင်းစားဖို့ အတွက် စာရေးသူ ထုတ်ဝေသူ စီစဉ်သူ မွမ်းမံပြင်ဆင်သူအဖြစ် စာပေလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် လျှောက်လှမ်းနေသူဖြစ်နေပေတော့သည် ။

ဖျင်ဒူဝါဟူသော ကလောင်အား ဂမ္ဘီရမဂ္ဂဇင်းတွင် ပင်တိုင်တွေ့ရပြီး

စစ်တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း၊

လျှပ်စစ်စွမ်းအားမဂ္ဂဇင်း၊

အနောက်မြောက် တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် (၂၀၁၅)ခုနှစ်တွင် စာရေးသူကိုယ်တိုင် မွမ်းမံပြင်ဆင်၍ ထုတ်ဝေပေးခဲ့သော ငမိုးရိပ်မဂ္ဂဇင်းအပါအဝင် အခြားသော စာနယ်ဇင်းများ တွင် တွေ့နေရသော်လည်း ကိုယ့်အမျိုးမှန်း ကိုယ်မသိခဲ့ပေ။

(၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ မတ်လလယ်ခန့်တွင် နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့ရှိ N.N မိသားစု စိန်ရွှေရတနာစတိုးဆိုင်နှင့် ကုန်မျိုးစုံရောင်းဝယ်ရေးတွင် ပြုလုပ်သော စာပေဟောပြောပွဲတွင် သူက ဟောပြော၍ စာရေးသူက အခမ်းအနားမှူးလုပ်တော့ မှ စာရေးဆရာ ဖျင်ဒူဝါဆိုသည် မှာ စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီးအကျွမ်း တဝင်ရှိခဲ့သော ဆရာဇော်ဝင်းစိုးတစ်ဖြစ်လဲ ဗိုလ်ကြီး ဇော်ဝင်းစိုး၏ ကလောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပေတော့သည် ။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ ဗိုလ်ကြီးဇော်ဝင်းစိုးသည် တပ်မတော်အရာရှိ ဘဝဖြင့် ကချင်ပြည်နယ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပေလိမ့်မည်။ ကချင် ဘာသာဖြင့် ဖျင်ဟူသည် မှာ စစ်သားဖြစ်ပြီး ဒူဝါ ဆိုသည် မှာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည် ။ မြန်မာလို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်သော စစ်ခေါင်းဆောင်ဖြစ် သည် ။ ဗိုလ်ကြီးသည် တပ်စုတစ်စု၊ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ် သဖြင့် စစ်ဗိုလ်ဟု ဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်သော်ရမည် ထင်ပါသည် ။ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသည် ကိုတော့ ကာယကံရှင်သာ အသိဆုံး ဖြစ်ပေမည်။

သူသည် စစ်ဗိုလ်မဖြစ်ခင်ကတည်းက စာပေကိုဝါသနာပါသူ ဖြစ်ပြီး တစ်ချိန်က လျှမ်းလျှမ်းတောက် ရေပန်းစားခဲ့သည့် မြက်ခင်းသစ်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဇော်ဝင့်မောင် (ပွင့်ဖြူ)ဟူသော အမည်ဖြင့် (၂)နှစ်ခန့် အယ်ဒီတာလုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်သည် ။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ကွဲကွာခဲ့ပြီး နေပြည်တော်တပ်ကုန်းမြို့တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခဲ့ရာမှ ပေါင်းချုပ်စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်လိုကြောင်း ပြောဆို၍ ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရပြီး ဖြစ်သော စာမူအများ အပြားအား စာရေးသူထံ ပေးအပ်ပြီး အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပေးရန်နှင့် အမှာ စာပါ ရေးသားပေးပါရန် အပ်နှံခဲ့သဖြင့် စာမူများအား ဖတ်ကြည့်ခဲ့ရာ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ ၊ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ ၊ ဘာသာရေးနှင့် ခရီးသွားစာပေများ ဟူ၍ အုပ်စု(၄)အုပ်စု တွေ့ရှိရပါသည်။ ။

အဆိုပါ အုပ်စုများ အနက်မှ ဆရာဖျင်ဒူဝါ၏ ပထမဦးဆုံးသော ပေါင်းချုပ်စာအုပ်အဖြစ် ယခု စာဖတ်ပရိသတ်လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိ နေသော စစ်သားဘဝအမှတ်တရဝတ္ထု (၁၂)ပုဒ်ကို ရွေးထုတ်၍ "သျှမ်းမောမြေက လွမ်းတေးအလင်္ကာနှင့် စစ်သား ဘဝအမှတ်တရ ရသဝတ္ထုများ 'ဟု အမည်ပေးကာ စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဆရာကတော့ သူ့ဝတ္ထုများကို ဝတ္ထုတိုဟု သတ်မှတ်ခဲ့သော်လည်း ဝတ္ထုများမှာ ဝတ္ထုတိုထက် အနည်းငယ်ရှည်သော ဝတ္ထုလတ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ဝတ္ထု(၁၂)ပုဒ်ထဲဖြင့် စာမျက်နှာ (၃၀၀)ကျော် နေကာ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လျှင် စာမျက်နှာ (၂၅)မျက်နှာခန့် ရှိသော ကြောင့် ဝတ္ထုတိုများ ဟု အမည်မပေးဘဲ ဝတ္ထုများ ဟု အမည်ပေးထား ပါသည်။ ။

ဆရာဖျင်ဒူဝါသည် တာဝန်တစ်ဖက်ဖြင့် ဝါသနာအရ ဝတ္ထုများ ရေးသားနေသူဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အခြေခံ၍ ဇာတ်အိမ် တည်ဆောက်ပုံ၊ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် အလှည့်အပြောင်းနှင့် ဇာတ်သိမ်းခန်းတို့ ကို ပုလဲလုံးများ ပမာ တစ်ကန့်စီ တစ်ကန့်စီ လှပသေသပ်စွာ စာဖတ်သူ ရင်ထဲထိအောင် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ရေးသားနိုင်သူ စာရေးကော

င်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ကို ယခု ဝတ္ထုများက သက်သေခံနေပေသည်။ ။

ယခုဖော်ပြထားသော ဝတ္ထုများအား ပခုံးထက်တွင် ထမ်းထားရသော ဝန်ထမ်းတာဝန် ဟူသော ကျောက်ခဲကြီးအား ဖယ်ချ၍ ဇာတ်လမ်း ကျောရိုးရှိသလောက် ဆွဲဆန့်ပြီး ဇာတ်အိမ်တည်ဆောက်ကာ အစပျိုးခြင်း၊ မြုပ်ကွက်ဖော်ကွက်များ စသည် စသည် ဉာဏ်ကွန့်သလောက် ရေးသားမည် ဆိုပါက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ရသမြောက်သော စာဖတ်သူ၏ ရင်ကို စွဲငြိစေသော လုံးချင်းဝတ္ထုများ ဖြစ်လာမည်မှာ မလွဲပေ။

ဆရာဖျင်ဒူဝါသည် စာနယ်ဇင်းစာမျက်နှာထက်တွင် စာရေးသားမှု နည်းပါးသော်လည်း ထွက်ပေါ်လာသည့် စာများမှာ အဆင့်အတန်းရှိသော စာများ သာဖြစ်ပါသည်။ ။ ယခုထုတ်ဝေသည့် သျှမ်းမောမြေက လွမ်းတေး အလင်္ကာနှင့် စစ်သားဘဝအမှတ်တရ ရသဝတ္ထုများ သည် သူ့ဘဝအတွက် ပထမဦးဆုံးသော ပေါင်းချုပ်စာအုပ်ဖြစ်သဖြင့် ယခုအရေးအသားများကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် စာကောင်းစာသန့်များ အကျိုးပြုစာများအား ပုံနှိပ်စာလုံး အဖြစ် မြင်တွေ့ရပြီး ပေါင်းချုပ်စာအုပ်များ သာမက လုံးချင်းစာအုပ်များ အထိ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ ။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် ဆရာဖျင်ဒူဝါသည် ယခုပေါင်းချုပ် တစ်အုပ်တည်းဖြင့်ပင် စာကောင်းပေမွန်များကို ရေးသားနိုင်စွမ်းရှိသော စာရေးဆရာကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ခန့်မှန်းသုံးသပ်ချက်များ မှန်မမှန်ဆိုသည် ကို စာဖတ်သူပရိသတ်များက ကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုပြီး အကဲဖြတ်အနက်ကောက်၍ အမှတ်ပေးကြပါစို့ဟု တိုက်

တွန်း ရင်း....

စာပေသစ္စာဖြင့်.....

မြေလတ်ထင်ကျော်မိုး

ဝဇ္ဇ-၇၉၅၅၁၉၅၉၆၊ ဝဇ္ဇ-၇၉၅၅၂၀၅၉၉

ဝဇ္ဇ-၃၁၄၅၃၃၅၂၊ ဝဇ္ဇ-၄၂၅၂၇၅၃၃၄

*

ပဟေဠိဝတ်ရုံ လွှမ်းခြုံထားသည့် လွယ်ဝီကိုလာ
(၂၀၀၅)ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ၏ အစ။

ကျိုင်းတုံတပ်ရင်းမှ ဗိုလ်ကြီးစည်သူဦးစီးသော ပူးပေါင်းအဖွဲ့ကြီးသည် ကျိုင်းတုံ-မိုင်းဆတ် ကားလမ်းပေါ်ရှိ ကျိုင်းတုံမှ (၁၆)မိုင် အကွာ ပန်လီရွာကြီး၌ ခေတ္တအခြေပြုကာ မြေအောက်တယ်လီဖုန်းကြိုးသွယ်တန်းခြင်းလုပ်ငန်းအား ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် ။ တပ်ရင်းမှူး အရေးပေါ်ခရီး ထွက်သွားသဖြင့် ဗိုလ်ကြီး စည်သူက လုပ်ငန်းခွင်အား ခေတ္တကွပ်ကဲနေရခြင်း ဖြစ်၏။

KOMITSU အမျိုးအစား Back Hoe တစ်စီး၊ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံများ ပြီဖြစ်သော တပ်အသီးသီးမှ စစ်သည် များ ဖြင့် ပေါင်းစုဖွဲ့စည်းထားသော သူတို့ အဖွဲ့ကြီး၏ ရည်မှန်းချက်တာဝန်မှာ ပန်လီမှ ဘကောင်းရွာ (၃၆/၄)မိုင်အထိ စုစုပေါင်းမိုင်(၂၀)အား မိုးမကျမီ အပြီးဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည် ။

နိုဝင်ဘာလ၏ ဒုတိယပတ် စနေနေ့။

မိုင်တိုင်အမှတ် (၁၈/၇)နှင့် (၁၉)ကြား လုပ်ငန်းခွင်။

အချိန်မှာ မွန်းလွဲတစ်နာရီခန့်။ ထမင်းစားနားပြီးနောက် နေ့လယ်ပိုင်း လုပ်ငန်းခွင်စတင်ချိန်။ တောရှင်းသူရှင်း၊ မြေတူးသူတူး၊ ကြိုးသွယ်

သူသွယ်၊ မြေဖို့ သူဖို့ နှင့် အားကြိုးမာန်တက် ဆောင်ရွက်နေကြသည့် စစ်သည် များ ၏ ပေါက်ပြားသံ၊ တူရွင်းသံတို့ ဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်သည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။ မလှမ်းမကမ်းရှိ ယာယီတဲလေးအတွင်း၌ ဗိုလ်ကြီးစည်သူနှင့် ချက်ပြုတ် ကျွေးမွေးရေးတာဝန်ခံ ဒုအရာခံ ဗိုလ်ကျော်မင်းတို့ က မနက်ဖြန်(တနင်္ဂနွေနေ့)တွင် အင်အားဖြည့်ကျွေးမွေးမည့် အစီအစဉ်ကို တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းနေကြသည် ။

'ဝေါ.. ဂျလိန်း.. ဂျိန်း'

'ဟေ့..ဟေ့.. ရှောင်ဟ..ရှောင်ဟ'

'အား'

ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် ဗိုလ်ကြီးစည်သူ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ကာ အသံလာရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်ပြီး-

'ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့'

ရုတ်တရက် မည်သူမျှ မဖြေနိုင်။ စစ်သည် များ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားကြ သည် ။ အားလုံး၏ အာရုံက အသံကြားရာဆီသို့ ဦးတည်နေသည် ။ ဟောဟိုမှာ တပ်ကြပ်တင်လင်း စစ်သည် တစ်ဦးအား ကျောပိုးပြီး လာနေသည် ။ အတူပါလာ သော လုပ်ငန်းခွင်အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံ ဒုအရာခံဗိုလ်ကျင်သိန်းက ရောက်မဆိုက် ပင်-

'ဗိုလ်ကြီးခင်ဗျာ.. စာကလေး ဒဏ်ရာရသွားပါတယ်'

စာကလေးဆိုသည် က တပ်သားစည်သူအောင်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည် ။ အရိပ်အောက် အသာချထားစေပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်ခြေဖျားမှာ သွေးများက မြင်မကောင်း။

'ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ပြစမ်း၊ တော်တော်များ သလား'

သတ္တိခဲစည်သူအောင်က နာကျင်မှုကြောင့် မျက်နှာရှုံ့တွနေသော်လည်း တစ်စက်ကလေးမှ မည်ည်း၊ တရိုးရိုးအသံပြုကာ အံကြိတ်ခံရင်းက-

'ကျောက်တုံးပိတာပါ ဗိုလ်ကြီး၊ အရိုးကျိုးသွားလား မသိဘူး'

'သူ့ကို MA(အရာခံဗိုလ် ဆေးလက်ထောက်)ဆီ မြန်မြန်ခေါ် သွားလိုက် ဆရာကြီးကျင်သိန်း လုပ်စရာရှိတာလုပ်ထား မနက်မှ ဈေးကားနဲ့ ကျိုင်းတုံပို့မယ် စစ်ဆေးရုံမှာ ပြတာ စိတ်အချရဆုံးပဲ'

အရေးထဲ MA က ရွာထဲရှိ အခြေပြုစခန်းမှာ ကျန်ခဲ့သည် ။ စစ်သည်နှစ်ဦးက စည်သူအောင်အား အသင့်ရှိနေသော တစ်ပါထွေလာ ဂျီလေး ဆီသို့ သယ်သွားသည် ။ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စကို တစ်ဆက်တည်း ညွှန်ကြားလိုက်သည့် တိုင် ဒုအရာခံဗိုလ်ကျင်သိန်းက နေရာမှ မရွေ့သေး။

'အဖြစ်ကတော့ နည်းနည်းဆန်းနေသလိုပဲ ဗိုလ်ကြီး'

'ဘယ်လိုဆန်းတာလဲ လုပ်ပါဦး'

'စာကလေးက မြေကျင်းတူးနေတုန်း သိန်းကျော်ပြည့်က မင်း ဘာအမှုနဲ့ ဒီလိုလုပ်နေရတာလဲလို့ နောက်လိုက်တာ စာကလေးက နိမိတ်မရှိ၊ နမာမရှိ ပြောရပါ့မလားဆိုပြီး မင်း နှမ..တဲ့ အမှုဟေ့လို့ ပြန်အော်လိုက်သတဲ့ ။ မကြာပါဘူး တောင်ကြောပေါ်က ကျောက်တုံး တစ်တုံး ပျောခနဲ လိမ့်ဆင်း လာပြီး စာကလေးကို ထိတော့တာတဲ့ '

သေးကွေးသောကိုယ်ခန္ဓာ၊ ရှုတတစကားသံ၊ သွက်လက် ချက်ချာပြီး အလုပ်ကိုသာ အာရုံထားတတ်သည့် မဟုတ်မခံသမား တပ်သား စည်သူအောင်၏ ရုပ်သွင်က အာရုံတွင် ကွက်ခနဲပေါ်လာသည် ။ သူ့ရဲ့ စူးရှဆဲ ဆိုသံကို ကြားလို လှသော သူငယ်ချင်းများက မစ၊မနောက်ရ မနေနိုင်ကြ၊ စည်သူအောင်ကလည်း တောထဲ၊ တောင်ထဲမှာ မဆင်ခြင်။

ခုတော့ သည် အဖြစ်က မပြေးသော် ကန်ရာရှိ ဆိုသလို ဖြစ်နေလေပြီ။

'အင်း... နည်းနည်းတော့ဆန်းတယ်လို့ ဆိုနိုင်တာပေါ့'

'စည်သူအောင်က ကျောက်တုံးကျလာတာကိုသိလို့ ရှောင်ဖို့ လုပ်သေး တယ်တဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်က ဆွဲထားလို့ ရှောင်မရဖြစ်နေ တယ်လို့ ပြောတယ်'

'မမြင်ရတဲ့ ပယောဂတစ်ခုခုလို့ ဆိုလိုချင်သလား'

'ဟုတ်တယ်ဗိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော်ကတော့..'

ဒုအရာခံဗိုလ်ကျင်သိန်း၏ စကားမဆုံးမီမှာ ပင် ဗိုလ်ကြီးစည်သူက လက်ကာ ပြကာ-

'ဆရာကြီးကျင်သိန်းကလည်း ဗျာ... ခေတ်ပညာတတ်တစ်ယောက် လုပ် နေပြီး..'

'ဗိုလ်ကြီး..ဗိုလ်ကြီး'

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အသံကြောင့် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည် ။ Back Hoe စက် Operator တပ်ကြပ်ဌေးသိန်း အနားသို့ ရောက်လာသည် ။ လက်ထဲမှာ ခွရှင်ကြီးတစ်ချောင်းကိုင်ထားပြီး ဒန်ဂလီဝတ်စုံ ဖိုးရိုးဖား ရားကြီးက ဆီချေးများ ပေကျံလို့ နေသည် ။ ပါးစောင်တွင် ခဲထားသော ကွမ်းယာကို လက်ဖဝါးနှင့် ကွယ် ကာ ထွေးထုတ်လိုက်ပြီး

'ဗိုလ်ကြီး... စက်က နော်ဇယ်ပလန်ခြာကောင်းတယ်၊ ဆီလိုက် မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ Arm ချလိုက်တာနဲ့ ထိုးပြီးရပ်သွားတယ်။ တခြား ဘာအပြစ်မှ ရှာမတွေ့ဘူး'

ပြဿနာတစ်ခုက မပြီးသေး နောက်တစ်ခုက ပေါ်လာပြန်ပြီ။ ဒီက

နေ့မှ ဘာတွေက ဘယ်လိုချို့မွေ့နေသည် မသိ။ ဗိုလ်ကြီးစည်သူ နည်းနည်းတော့ ကျွဲမြီးတို ချင်လာသည် ။ သည် နေရာရောက်မှ ရဲဘော်က ဒဏ်ရာရလိုက်၊ Back Hoe က ပျက်လိုက်၊ တောင်ပြိုကျလို့ တူးပြီးသား မြောင်းတွေ ပြန်ဖို့ သွားလိုက်နှင့် အမျိုးမျိုးဖြစ်နေသဖြင့် ရှေ့မဆက်နိုင်သေး။

'အဲဒီတော့ ငါက ဘာလုပ်ရမှာ လဲ၊ မင်းတို့ ပဲ စက်ပြင်ခေါ်ပေးပါဆိုလို့ ခေါ်ပေးပြီးပြီ။ ခု တစ်နာရီရှိပြီ။ ဒီပုံနဲ့ ဆို အလုပ်မဖြစ်တော့ဘူး'

ဒါတော့ ဟုတ်သည် ။ Back Hoe က မနေ့က ချိန်းပြတ်သွားလို့ တစ်နေ့ကုန်ပြင်နေခဲ့ရသဖြင့် အလုပ်မဖြစ်။ ဒီမနက်ခင်းလည်း စောစောထပြီး စက်နှိုးတော့ အကောင်း၊ မောင်းလာတော့လည်း အဟုတ်၊ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ပြီဆိုမှ ထဖောက်သည် ။ အခြေအနေမဟန်တော့ နောက်တန်း(ကျိုင်းတုံ)သို့ ဆက်သွယ်ရေး စက်ဖြင့် စက်ပြင်ဆရာ တောင်းရသည် ။ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးက ကျိုင်းတုံ (ပ.ဆ.င) မှ AE ကိုပိုင်စိုးထံ စက်ပြင်ဆရာ အကူအညီတောင်းရာ ကိုပိုင်စိုးကိုယ်တိုင် ဖိုမင်ဦးထွန်းမွေးကိုခေါ်ပြီး DT ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ချက်ချင်းလာပြင်ပေးကြသည် ။ တကယ့်ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေတောင်မှ လက်မြှောက်ရတယ်ဆိုတော့-

'ဗိုလ်ကြီး... ကျွန်တော် နည်းနည်းတင်ပြမယ်ဆိုရင် လက်ခံမလား ခင်ဗျ'

မပြန်သေးဘဲ အခြေအနေကို ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်အကဲခတ်လျက် ရှိသော ဒုအရာခံဗိုလ်ကျင်သိန်းက ကြားဖောက်လိုက်သည် ။ ဗိုလ်ကြီးစည်သူက စိတ်ဝင်တစားနားထောင်သည် ။

'ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီထင်တယ် ဗိုလ်ကြီး'

သူဆိုလိုချင်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ဗိုလ်ကြီးစည်သူ သဘောပေါက် သ

လိုလိုတော့ရှိ၏။ အရာရာကို သိပ္ပံနည်းမကျလျှင် လက်မခံတတ်သော သူ့ဗီဇကို အသာသိမ်းဆည်းထားလိုက်သည် ။ ဒုအရာခံဗိုလ် ကျင်သိန်း တင်ပြသည့် တစ်ခုခု ဆိုတာက လိုနေတာလား၊ လုပ်ပေးရမှာ လား ဆို တာကိုတော့ ဂဃနဏသိရှိရန် လိုအပ်သည် ။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ သို့သော် ထိုတစ်ခုခုကို အပ်ကျမတ်ကျ သူ့မသိ။ ဒုအရာခံဗိုလ်ကျင်သိန်း က ဝါရင့်စစ်သားကြီးတစ်ယောက်ဆိုတော့ အတွေ့အကြုံ များ စွာက ရ ရှိခဲ့သော သင်ခန်းစာများ သူ့ဆီမှာ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

'မေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ဒီရွာထဲမှာ နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ လူရော ရှိလို့ လား'

'ရှိပါတယ်။ နတ်ဝင်သည် တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် မေးကြည့်လို က် ပါ့မယ်။ လိုအပ်တာတော့'

'ကဲပါဗျာ.. လိုတာ ကျုပ်စိုက်ထုတ်ပေးမယ်။ လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို သာ လုပ်စမ်းပါ'

ဗိုလ်ကြီးစည်သူအတွက် လုပ်ငန်း Progress ဖြစ်ဖို့ က အရေးကြီးသ ည် ။ ဒီအလုပ်ကြီးက သူ့စီမံချက်နဲ့ သူ၊ သူ့အချိန်ဇယားနဲ့ သူ ရေးဆွဲပြီး သား။ သတ်မှတ် ထားတဲ့ အချိန်မှာ သတ်မှတ်ချက် အတိုင်းအတာ ပြီးမှ ရမည်။ မည်သည့် နည်းလမ်း သုံးသုံး လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရမည်။ ဟိုဟာဖြစ်လို့ ၊ ဒီဟာပျက်လို့ ပြောနေလို့ မရ။ (၂)မိုင်ခွဲကျော်လောက် ရှောရှောရှူရှူဖြစ်လာခဲ့ပြီးသည် (၁၉)မိုင်ရောက်မှ ထစ်ငေါ့ နေသည် ကို စိတ်မရှည်ချင်တော့။

Back Hoe က လက်လျှော့လိုက်ရပြီ။ ဤကိစ္စမျိုးတင်ပြလျှင် ကိုးဆ

ယ် ရာခိုင်နှုန်းက လက်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ ကိုယ်တိုင်လုပ်
နေရသူ တွေက ပါးနပ်လိမ္မာစွာ ဖြေရှင်းကြရမည်သာ။ စီမံကိန်းတစ်ခု
အောင်မြင်ရန် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော နည်းလမ်းမှန်သမျှကို ဦးစွာ စဉ်းစားရ
သည် ။ အကောင်းဆုံးကို ရွေးချယ်ရသည် ။ စီမံကိန်းရေးဆွဲရာတွင် ပါဝ
င်ခြင်းမရှိသော ကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်လာပါက မည်သို့
ဆောင်ရွက်ရပါမည်နည်း။ ဤအခန်းကဏ္ဍကို မည်သူမျှ ထည့်သွင်းမစ
ဉ်းစားမိကြ။ နားလည်တတ်ကျွမ်းသည့် ဒေသခံများ နှင့် အတွေ့အကြုံရ
င့် စစ်သည် တော်ကြီးများ ၏ တင်ပြချက်ကို လစ်လျူရှုထား၍ မရသည်
ကား အမှန်ပင်။

စောစောအနားပေးလိုက်သဖြင့် စစ်သည် များ ရွာထဲဘက်သို့
ပြန်သွား ကြပြီ။ ယာယီတဲအတွင်း စစ်သုံးမြေပုံကို ဖြန့်ခင်းကာ
ရှေ့လမ်းကြောင်း အခြေအနေကို ခန့်မှန်းလို့ ကြည့်သည် ။ ထိုစဉ် ဆက်
သွယ်ရေး Operator တပ်ကြပ်ထွန်းထွန်း ရောက် လာပြီး-

'ဗိုလ်ကြီး ခလရ(...) အာမုဒေတပ်စခန်းက ဆရာကြီး တင့်ဆွေတို့
အဖွဲ့ ကျိုင်းတုံပြန်ဖို့ အာမုဒေကနေ ခုည ပြန်ဆင်းလာမယ်။ ကျွန်တော်
တို့ ဆီမှာ အိပ်ခိုင်းပြီး နောက်နေ့ ကားကြုံနဲ့ ကျိုင်းတုံကို ထည့်ပေးဖို့ သူ
တို့ တပ်ခွဲမှူးက အကူအညီတောင်းပါတယ်'

'ဪ... အေး.. အေး.. ရတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ'

အာမုဒေဆိုသည် မှာ ပန်လီမှ (၉)မိုင်ခန့်ဝေးသောအခါ တိုင်းရင်း
သားများ နေထိုင်သည့် ရွာဖြစ်သည် ။ ခလရ(..)မှ လုံခြုံရေးတပ်စခန်း ရှိ
သည် ။ တပ်ခွဲမှူးက သူနှင့် ဗိုလ်သင်တန်း တစ်ပတ်စဉ် တည်းဆင်းဖြစ်
သည် ။ သည်က လိုတာ လှမ်းမှာ လိုက်၊ ဟိုက လိုအပ်တာ ပို့ပေးလိုက်န
ှင့် အပြန်အလှန်ကူညီကြရသည် ။ ရှေ့တန်းနယ်မြေတွင် တစ်ပတ်စဉ်တ

ညှင်းဆင်းတွေ ပြန်ဆိုရသည့် အခါ အရာရာ ရိုင်းပင်းကြသည် က ချစ်စရာအစဉ်အလာတစ်ခု။

'တခြားဘာမှာ ဦးမလဲ ဗိုလ်ကြီး။ သူတို့ ကိုစက်မပိတ်ခိုင်းသေးဘူး'

'အဲဒီဆရာကြီးတို့ နဲ့ သစ်ခွပန်းပင်ရှိရင် ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ ပြောစမ်းပါ ကွာ'

သူက သစ်ခွခရေစီဖြစ်သည် ။ တပ်တွင်းက နေအိမ်ရှေ့မှာ သစ်ခွပင် အမျိုးမျိုးကို စုဆောင်းစိုက်ပျိုးထားသည် ။ သူ့သစ်ခွခြံကို လာသမျှ လူကြီးများက ချီးမွမ်းသလို အရာရှိကတော်များကလည်း မျက်စောင်းထိုးကြသည် ။ ရှာတွေ့ရ သလောက် အိမ်ပို့ထားပြီးသော်လည်း အားမရနိုင်သေး။ သည့် ထက်စုံစေချင်သည် ။ သည် တော၊ သည် တောင်မှာ က သစ်ခွအမျိုးအစား စုံလင်သည် ။ သူတို့ အဖွဲ့လည်း အာမုဒေဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့တော့ ရောက်သွားမှာ ဖြစ်သည့် တိုင် နောက်တန်းသို့ ပို့ထားချင်သော ဆန္ဒက လွန်ကဲနေသဖြင့် မှာ လိုက်ခြင်းသာ။

'ဗိုလ်လုံ.. နေကောင်းရဲ့ လား'

'ဪ... ဘကြီးအိုက်လုပါလား။ လာ..လာ'

လွယ်ပလိုင်းထဲမှ ငှက်ပျောဖက်ဖြင့် ထုပ်ယူလာသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဖြေကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကမ်းပေးလာ၏။ ပူနွေးမွှေး ကြိုင်လှသည့် ကောက်ညှင်း ပေါင်းပင်။

'ကဲ... ထိုင်ပါဦး ဘယ်ကလှည့်လာတာလဲ၊ ကျွန်တော်ကတော့ နေကောင်းတယ်ဗျ။ ရဲဘော်တစ်ယောက်နဲ့ Back Hoe စက်ကတော့ နေမကောင်း ဘူးဖြစ်နေတယ်'

ဦးအိုက်လုက သူတို့ လုပ်ငန်းခွင်နှင့် မလှမ်းမကမ်း တောင်ယာတဲတွ

င် နေသည် ။ ရွာထဲက သူ့သမီးအိမ်က အပြန်ဝင်လာခြင်းဖြစ်မည်။ သူနှင့် ခင်မင် သည် မှာ ရောက်ကတည်းကဖြစ်သည် ။ သူ့ထံမှ ဒေသန္တရ ဗဟု သုတအဖုံဖုံ သိခွင့်ရသလို သူ့အတွေ့အကြုံများ စွာကို ပုံပြင်သဖွယ် နားထောင်ရတတ်သည် ။ အသက်(၇၀)နား ကပ်နေသော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သည် ။ တောင်ပေါ် မှာ နေပြီး အသီးအနှံစားလို့ ထင့်အရွယ်တင်ပြီး ဖျတ်လတ်သည် ။ ဗမာစကား ကျွမ်းကျင်သည့် နေရာမှာ တော့ ကမ္မဝါညှပ်မည့် အာဂဗိုးထောက်ပင်။

'အဲဒီအကြောင်းကြားလို့ လာခဲ့တာ ဗိုလ်လုံရေ့'

'ဟုတ်တယ် အဘ၊ ကျွန်တော်က ဘာမှ မလုပ်တတ်တာနဲ့ ဆရာကြီး ကျင်သိန်းကိုတော့ ခိုင်းလိုက်ပြီ'

'ဒီမှာ က ဗိုလ်လုံတို့ မသိတာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်။ အဲဒါတွေ ကြိုသိထားမှ ရှောင်သင့်တာရှောင်၊ လုပ်သင့်တာလည်း လုပ်လို့ ရတာပေါ့။ ဒါမှ အလုပ်လည်း အောင်မြင်၊ အန္တရာယ်လည်း ကင်းတာပေါ့'

'ဒါဆိုလည်း လုပ်စမ်းပါဦး အဘရဲ့ '

'ဪ...ဗိုလ်လုံကလည်း ၊ ပြောပြမှာ ပေါ့။ ဒါကြောင့် လာခဲ့တာပါလို့ ဆိုနေမှ ပဲ'

★